1117 מילים

<u>דברי פרידה מאמנון ליפקין שחק</u>
קרית שאול 20.12.2012

- **טלי** יקרה והילדים, בני משפחת **ליפקין** על כל ענפיה, הנשיא, ראש הממשלה, הרמטכ"ל, לוחמים ומפקדים **בהווה ובעבר**, חבריו של אמנון- מכובדי כולם.
- צה"ל ומדינת ישראל **נפרדים** היום **ממפקד ומנהיג** שהותיר חותם **בל יימחה**- על **נורמות הלחימה**, **הפיקוד והדבקות במשימה תחת אש** של צה"ל לדורותיו. ועל **עצמתו הכוללת** של צה"ל **וחוסנה הביטחוני** של ישראל בדור הזה.

- איש שהרים תרומה **ייחודית ומתמשכת** למאמצי האמת של ישראל- להבקיע אל מציאות של **שלום וביטחון.**

ופעל להבטחת **עתידה** של ישראל- לא מתוך התעלמות או **הדחקה**, אלא מעמדה של **כוח וביטחון עצמי**, הבנה **כואבת** וטעונת אמפתיה **אנושית**, **לשני** הצדדים וקריאה ציונית ישראלית ומפוכחת- של **האלטרנטיבות** שלפנינו.

- אנחנו, רעיו לנשק ובני דורו וסברו של אמנון- איבדנו אדם שהיה <u>מזן מיוחד</u> , לא שכיח, קלאסה לעצמו.
- **חכם וכריזמטי**, ובה בעת **צנוע ועניו**- כפשוטו.
- **מפוכח** בצורה מיוחדת, צינית מעט, ורווית **הומור**.
- חבר אמת לחבריו. ואיתם- גם איש רעים להתרועע. עם כל אחד מהם עפ"י דרכו.

- **חף מכל פוזה**, או ניסיון להרשים. אמנון מעולם לא נדרש למאמץ הזה. זה בא- לבד.
- אמנון מדבר ב"גובה העיניים". מיישיר את מבטו הצלול אל תוך העיניים- של ראשי ממשלה ושועי עולם ממש כמו אל מ"פ צעיר או נהג.

איש "העצה הטובה"- אליו נמשכים כפרפר אל הפרח פקודים ומפקדים בהווה ולשעבר, אישי מדינה- משלנו וזרים, חברים ואורחים לרגע. כל מי שמבקש "עצה בריאה", חוות דעת נקיה, אמיתית, חכמה.

- אמנון מהלך בדרכי החיים ובינינו- כנסיך.

שקט נפשי ופתיחות.

איננו מתלהם ואיננו מרים את הקול.

מופת של שליטה עצמית.

ופשטות הליכות- של מי **שנתברך** בכל מה שניתן לבקש. ומעולם אכן **לא ביקש** לעצמו **תפקיד** או דבר מה**.**

הוא שומר על אותה התנהגות **אצילית** ועצורה גם כאשר **בשליש** האחרון של חייו- תוכפות וחוזרות, אחת לכמה שנים, הראיות לכך שלפניו **מאבקים** מכבידים והולכים**.**

- אבל **אמנון** היה מעל הכל- מופת מובהק של <u>אומץ לב</u>, של התעלות **רוח האדם** הבלתי נכנעת אל מול הנסיבות**.**
- לנוכח **אש האויב** בשדה הקרב- מול יריבינו/ שכנינו- ליד **שולחן המו"מ** ובעיצוב פתרון מדיני.

בכל תפקידיו, בכל דרכי החיים.

ובהתרסה החוזרת ונשנית מול **התפרצויות המחלה** שהכריעה אותו לבסוף.

- בכל אלה מגלה אמנון, שוב ושוב, **אומץ** לב **וקור רוח** מופלאים, של מי שיודע **פחד וספקות**, אך יודע ומבין את **הכורח** להתגבר עליהם. **ולפעול-** בנחישות ושיקול דעת. אבל לפעול.
- זהו **מקור** מנהיגותו וסודה- והוא מחלחל ומתפשט מעגלים מעגלים- משום שהוא מהדהד עם **כמיהה אנושית** עמוקה, **שצפה** אל פני השטח בחדות בעיקר **במצבי משבר** ואי וודאות- כמיהה **לכיוון** ולדרך, **לתקווה** והשראה, **למובן** ולמשמעות. **להתרוממות** מן היום יום אל **הנשגב.**

- זכיתי ודרכינו- אמנון ואני- **נצטלבו** פעם אחר פעם בנקודות **מוקד ומבחן** לאורך עשרות שנים.
- אני זוכר היטב את שיחתנו **בדירת סטודנטים** בירושלים כשני סרנים צעירים על "צבא הקבע"- כן או לא?.

אני סטודנט במיל' של סיירת מטכ"ל- תוהה האם לחזור? אמנון- משרת דומני בקמ"נייה של החטיבה- תוהה האם להישאר? לא בפעם האחרונה.

- אמנון נדמה לי שלא **נהנה במיוחד** משגרת החיים בצבא- ונראה לפעמים **משועמם**. אבל **התגלה** פעם אחר פעם במלוא גדולתו **ברגעי מבחן.**
- אני זוכר היטב את התדרוך האחרון, ערב היציאה **לכראמה**. ואת **הכרכור** בבטן, כשהסתבר שאמנון עם פלוגת ה.l.m.a תקוע בשטח נחות, מול טנקי

פטון ירדניים, מצפון לעיירה. **מנהיגות** תחת אש **וקור רוחו** של המ"פ- אמנון- הם שעמדו בין **ביצוע משימת** החסימה וניתוק המגע- לבין **הסתבכות** רבתי.

- אני זוכר 5 שנים מאוחר יותר את השיחות על המרפסת במפקדת **קחצ"ר** ברמלה, עם עוזי יאירי ז"ל ועם אמנון.

עם ההתלבטויות ביציאה למבצע בביירות.

נחתנו יחד בסירות הגומי. חזרנו מחופים נפרדים.

הכוח שלי **איבד את הקשר** עם החפ"ק בכל מהלך המבצע. רק **בסירות** הגומי בדרך **חזרה** הסתבר- ושוב כמו מכה בבטן, כי בפקהאני התפתח קרב מר, יש פצועים והרוגים.

- והתחקיר **הקצר** הענייני בבסיס חיפה- עם **מנו ודדו** בעוד גופותיהם של **חגי ואבידע** ז"ל, קציני

הסיירת, מפונים מהסטיל **ויגאל פרסלר** מפונה לבית החולים.

אמנון מדווח ביובש **ובקיצור** ענייניים.

ורק כשאני מדובב אח"כ את זטורסקי ז"ל, סגנו, על ההתרחשות, אני מבין **בדיוק** מה קרה.

כח **קטנטן**. כמעט שליש **פגוע** מייד. המשימה **מתבצעת** והמבנה **מפוצץ** תוך קרבות **מגע** מטווחים של מטרים, על <u>הטיפות האחרונות</u> של דבקות **במשימה**, **אומץ** לב, **קור** רוח **ומנהיגות** של **אמנון**- וקומץ לוחמיו.

משם הבעת פנינו הקודרת משהו, מתחת לתלתלים, **בתמונת** השחור לבן על הרציף בחיפה. תמונה **שפורסמה** אתמול בעיתונים.

- אני זוכר היטב שנה **מאוחר** יותר את קולו **השקט**, היציב והעניני של אמנון ברשת הקשר, מהחפ"ק של עוזי יאירי בתעלת ההשקייה, כמה מאות מטרים מאחורינו**. כשאיציק** מרדכי **ואנוכי** נאבקים על **המשימה**, וחיי **הלוחמים,** וחיינו שלנו ב"חווה הסינית"**.**
- אני זוכר את אמנון **לצידי** בזירות מבצעים ואסונות, וגם כמפקד "מבצע שלמה" באדיס אבבה**.**
- אני זוכר את שיחתנו במלון "דן" עם שחרורו מצה"ל ובַקַשַתִי והַמלַצתִי אליו לחבור אלי- ולכהן **כשהב"ט** . לא הצלחתי**.**
- ואני זוכר אותו כשר בממשלתי**.** לגבי **אמנון** לא חשוב היה **התיק** בו החזיק, מקומו בכל **התייעצות**

ביטחונית מדינית **רגישה** היה **מובן מאליו.** והיו רבות כאלה**.**

- וכמובן, D.C, שבה תרומתו של אמנון הייתה מהותית- משום האמון שרכשו לו הפלסטינאים (וכמובן אנחנו)**.** להוותנו גם קסמו של אמנון שפעל עליי (ועל שמיר, רבין ופרס)- לא הספיק לערפאת**.**
- פעם **אחת**- קיבלתי ממנו תפקיד- את **אלוף מרכז.** **ושלוש** פעמים- העברתי אליו את **שרביט** הפיקוד: על **אמ"ן**, **ל' ס' הרמטכ"ל**, ועם תם שירותי- את הפיקוד על צה"ל **כרמטכ"ל.**
- הייתי **גאה** ושקט **בכל** הנקודות הללו**.**

ידעתי שההגה הופקד בידיים **שקולות**, יציבות **ואחראיות.** רוויתי נחת מיוחדת מאמנון **כס' הרמטכ"ל.**

אין טוב מלדעת **תמיד** שכשאתה **מאציל סמכויות** (ורמטכ"ל איננו יכול להימצא תמיד ובכל מקום)- מי **שיחליט ויבצע** שוקל את הדברים **במקצועיות**, **ברצינות** ובאחריות- לא פחות טוב משהיית עושה זאת אתה.

- אמנון נחשף לתחום **המדיני** עוד **כר' אמ"ן**, תפקיד ממנו נהנה מאוד. וקנה גם את הערכתו העמוקה של יצחק שמיר. אל **אמנון** עבר ממני **המקל**, במירוץ השליחים של השיחות עם הרמטכ"ל הסורי **חכמת שיהאבי-** תחת רבין כראה"מ ושהב"ט. ורבין- שממש **אהב** את אמנון- גם **הטיל עליו** את **הדיון הבטחוני** עם הפלסטינאים.

- רק טבעי היה שאמנון **התייצב-** בכל **עוצמתו**, פכחונו **ואמץ ליבו-** בשרות המשימה של חיפוש כל דרך, גם אחרי פרישתו מהממשלה- **להבקעה** מול הפלסטינאים**.**
- הבהירות הזאת- כי רק פתרון של "**שתי** מדינות **לשני** עמים"- גם אם זה **קשה**, וגם אם יחל **בהסדרי ביניים**, אפילו או במהלכים **חד צדדיים.**

רק הוא **מבטיח** את **עתידה** של ישראל ואת **קיימותם** ארוכת הטווח של **החלום, החזון והמעשה** הציוני**.**

וכי פתרון זה **יושג**, רק אם **נגייס-** ויגייסו **שכנינו-** אומץ לקבל **החלטות** וכוח **לבצע** אותן, לצד **פיכחון מוחלט** בהבנת **האלטרנטיבות.**

זוהי **מורשתו** המדינית, אולי נכון יותר לאמר, **צוואתו** המדינית- של אמנון**.**

- ומילה **לטלי-** היית **איתו-** רעייה, אהובה, שותפה וחברה, ולא פעם גם **כתף תומכת-** שגם החזק בבני האדם זקוק לה לעיתים.

היית כל אלה- כפי שרק **את** יודעת, ואמנון **ידע.**

היי חזקה, כפי שאמנון היה תמיד. ומצאי אם ניתן מעט מעט נחמה **בילדים**, בזכרונות, במה שהייתם זה לזו, ובידיעה שאמנון **חי בזכרוננו**, בהוויתנו, **ובזכרונם** והוויתם של **מאות אלפים** נוספים. לפחות **לגבינו-** כל עוד **אנו חיים.**

- אמנון- **אהבתי** אותך. למרות שמעולם לא התרנו לעצמנו לדבר **כך** כשחיית.

אֶחְסָר אותך כל ימי- **באתגרים** ובטלטלות שעוד לפנינו. ולא פחות- **בימים** שביניהם.

נוח בשלום, איש אמיץ.

נוח, סוף סוף, על משכבך. היה שלום.

יהי זכרך ברוך. אנחנו נוצרים אותו בליבנו.